

Warszawa, 24 stycznia 1949 r.

URZĄD PATENTOWY

A41f 11/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 33493

kl. 3a, 11/02

Josef Hora
(Melide, Szwajcaria)

3c, 11/02

Sprzączka do pończoch lub skarpet

Zgłoszono 24 lutego 1947 r.

Udzielono 27 lipca 1948 r.

Pierwszeństwo: 10 lipca 1946 r. (Szwajcaria).

Przedmiotem wynalazku jest sprzączka do pończoch lub skarpet z klamrą, służącą do umocowania sprzączki na podwiązce, oraz z urządzeniem zaciskowym wykonanym w postaci przegubu korbowego, zaciskającym języczek uchwytny pończochy lub skarpetki.

Cechą znamioną sprzączki jest to, że klamra sprzączki tworzy łącznie z członem podtrzymującym urządzenie zaciskowe jednolitą ramę, przy czym wszystkie części ruchome są osadzone na czopach, wchodzących w odpowiednie zagłębienia, które to czopy są wykonane z jednego kawałka materiału ze wspomnianą ramą lub z daną częścią ruchomą. Do osadzenia części ruchomych nie

potrzeba zatem specjalnych wałków, co znacznie upraszcza i ułatwia sporządzanie i składanie poszczególnych części.

W celu odciążenia tych czopów wszystkie części ruchome sprzączki są w położeniu zaciskowym podparte.

Urządzenie zaciskowe składa się z dwóch części, złączonych ze sobą za pomocą czopa. Każda z tych części posiada skierowany do wewnątrz czop do osadzenia języczka uchwytnego sprzączki, przy czym obie te części posiadają oporek do zabezpieczenia języczka uchwytnego w położeniu zaciskowym. Dzięki temu, że urządzenie w postaci przegubu korbowego jest złożone z dwóch połówek, wykonanie jego jest u-

proszczone, ponieważ poszczególne połówki posiadają prostszy kształt, a zatem mogą być łatwiej i taniej sporządzone.

Rysunek przedstawia dwie postacie wykonania przedmiotu wynalazku.

Fig. 1 przedstawia widok z przodu sprzączki według pierwszej postaci wykonania, fig. 2 — przekrój podłużny sprzączki według fig. 1, fig. 3 — widok z przodu sprzączki według drugiej postaci wykonania (nadającej się zwłaszcza do skarpet), fig. 4 — widok boczny sprzączki przedstawionej na fig. 3.

W sprzączce według postaci wykonania, przedstawionej na fig. 1 i 2, klamra razem z członem podtrzymującym urządzenie zaciskowe tworzą ramę 30 z poprzeczką 32. Otwór podłużny 31 służy do przeciągnięcia podwiązki, nie uwidocznionej na rysunku. Na ramie 30 znajdują się dwa czopy 33, wchodzące w odpowiednie zagłębienia w zacisku 34, dzięki czemu zacisk można wychylać w kierunku strzałki A z położenia zamknięcia, przedstawionego na fig. 2. Zacisk 34 posiada dwa boczne występy 35, które przy zamknięciu zacisku leżą w odpowiednich zagłębieniach ramy 30. Podłużny bok zacisku 34 posiada żebro 36, które zapewnia silne uchwycenie podwiązki, przeciągniętej pomiędzy tym żebrem a poprzeczką 32.

Dwa inne czopy 37 na ramie 30 służą do wychylnego osadzenia urządzenia zaciskowego składającego się z dwóch części 38 i 39. Część 39 posiada czop 40, wchodzący we wgłębienie 41 w drugiej części 38. Każda z części 38 i 39 jest zaopatrzona w czop łożyskowy 42 do osadzenia języczka uchwytnego 44. Poza tym obie części 38 i 39 posiadają oporek 43, który w położeniu zaciśniętym urządzenia zaciskowego, przedstawionym na fig. 2, opiera się o zacisk 34 tak, że wychylenie urządzenia zaciskowego jest możliwe jedynie w kierunku strzałki B, przy czym języczek uchwytny 44 wysuwa się wtedy z położenia zaciśniętego w dolnej części ramy 30. Na ramie 30 ukształtowane

są również dwa niewielkie występy 52, na bocznych powierzchniach zaś części 38 i 39 — odpowiednie wgłębienia 53, zabezpieczające w położeniu zaciskowym sprzączki części 38 i 39 oraz języczek uchwytny 44 przed przypadkowym otwarciem.

Postać wykonania sprzączki nadającej się do skarpet, przedstawiona na fig. 3 i 4, różni się od postaci wykonania przedstawionej na fig. 1 i 2 tym, że poprzeczka 51 ramy 30 sprzączki leży w płaszczyźnie mniej więcej równoległej do płaszczyzny przechodzącej wzdłuż środka ramy 30, a linia łącząca dwa czopy 46 ramy 30 służące do wychylnego osadzenia zacisku 47 w otworze 48 jest prawie równoległa do podłużnej osi języczka 44. Rama 30 posiada jeszcze jedną poprzeczkę 50, oddzielającą otwór 48 od otworu 49, w którym osadzone jest urządzenie zaciskowe wykonane w postaci przegubu korbowego.

Taka postać wykonania umożliwia przesunięcie jednego końca podwiązki, nie uwidocznionej na rysunku, przez otwór 45 i umocowanie tego końca podwiązki w dowolny znany sposób. Drugi koniec podwiązki po opasaniu nim nogi wsuwa się między zacisk 47 i poprzeczkę 51, po czym wprowadza się zacisk 47 z powrotem w położenie zamknięcia przedstawione na fig. 4. Sprzączka według wynalazku odznacza się prostym wykonaniem, ponieważ zarówno zacisk do umocowania podwiązki, jak i urządzenie zaciskowe wykonane w postaci przegubu korbowego osadzone są w ramie sporządzonej z jednego kawałka materiału. Dzięki opisaniu zastosowaniu czopów do osadzenia wszelkich ruchomych części, odpada stosowanie oddzielnych wałków, co obniża koszt produkcji w porównaniu ze znanymi dotychczas wykonaniami. Dalszą zaletą jest stosowanie oporków na częściach ruchomych, celem zapobiegania przesuwaniu się tych części poza położenie zaciskowe, co mogłoby powodować przypadkowe odpinanie się sprzączki. Zaletą jest również łukowy kształt poprzeczki 32 lub 51, do której

przyciskana jest podwiązka za pomocą zacisku 34 lub 47. Po zaciśnięciu urządzenia zaciskowego sprzączki stan napięcia poprzeczki zwiększa się przyczyniając się do zwiększenia ciśnienia zaciskowego na podwiązkę.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sprzączka do pończoch lub skarpet z klamerką do umocowania na podwiązce oraz z urządzeniem zaciskowym zaciskającym języczek uchwytowy pończochy lub skarpetki i wykonanym w postaci przegubu korbowego, znamienne tym, że klamra do podwiązki łącznie z członem podtrzymującym urządzenie zaciskowe tworzą jednolitą ramę (30), w której wszystkie części ruchome są osadzone na czopach stanowiących całość z ramą (30) lub z jedną z części ruchomych (38, 39) tworzących urządzenie zaciskowe.
2. Sprzączka według zastrz. 1, znamienne

tym, że wszystkie ruchome części w położeniu zaciskowym przylegają do części nieruchomych w celu podparcia tych części ruchomych i w celu odciążenia czopów.

3. Sprzączka według zastrz. 1, znamienne tym, że części (38, 39) są połączone ze sobą czopem (40) i zaopatrzone w oporek (43) do zabezpieczenia języczka uchwykowego (44) w położeniu zamknięcia, przy czym każda z tych części posiada skierowany do wewnątrz czop (42) do osadzenia języczka uchwykowego (44).
4. Sprzączka według zastrz. 1, znamienne tym, że zacisk (47) dla podwiązki jest tak umieszczony, że jego oś obrotu jest prawie równoległa do podłużnej osi języczka uchwykowego (44).

Josef Hora

Zastępca: Inż. Leon Skarżeński
rzecznik patentowy

